

DOKUMENT STÁLE SPOLU HLADÁ ODPOVEĎ NA OTÁZKU, AKÁ JE CENA ZA SLOBODNÝ ŽIVOT MIMO SPOLOČNOSTI

Vyštudovaný kybernetik a učiteľka. Dvadsaťpäť rokov spolu. Deväť detí. Jedna lúka. Žiadna televízia či kúpeľňa. Dokument českej režisérky Evy Tomanovej mapuje život rodiny, ktorá sa rozhodla žiť inak ako ostatní. Otázkou je, či je takýto život utópiou alebo len zbytočným experimentom hlavy tejto rodiny.

Petr Mlčoch sa narodil a vyrastal v byte na predmestí Plzne. Keď skončil strednú školu, išiel študovať kybernetiku na Karlovu univerzitu do Prahy, kde stretol Simonu. Tá vyrástla v Prahe a študovala tu český jazyk a históriu. Dnes oslavujú striebornú svadbu, majú deväť detí a žijú v dome, ktorý si postavili sami na lúke na Šumave. Nemajú sprchu ani toaletu. Deti do školy nechodia. Nevedia ani presne, kedy sa narodili. Darčeky si nekupujú. Každú zimu odchádzajú v karavane do Španielska. Sú stále spolu, a to je pre nich to najdôležitejšie.

„Tému života Petra Mlčocha som v sebe nosila viac ako desať rokov,“ hovorí režisérka Eva Tomanová, pre ktorú je snímka *Stále spolu* jej celovečerným debutom. „Čím viac som rodinu behom dlhého natáčania spoznávala, tým viac som si uvedomovala, že ich príbeh musím posunúť ďalej,“ dodáva. Petr, ktorý o sebe hovorí ako o „profesionálnom otcovi“ vedie svoju rodinu k slobode a súzvuku s prírodou. Zároveň ju chráni pred, podľa neho, škodlivým vplyvom konzumnej spoločnosti. Tým je napríklad aj chodenie do školy. Deti učia vysokoškolsky vzdelaní rodičia doma, do školy chodia len na preskúšanie. Vo filme vidíme krásnu prírodu Šumavy a deti, ktoré veselo lozia po stromoch. Rodina robí všetko spolu, čo je v dnešnom svete priam raritou, a tak všetko pôsobí priam idylicky.

V dokumente ale začíname pomaly sledovať rodinu bližšie a v hlavách nám začínajú vznikať pochybnosti. Zamýšľame sa nad prístupom zjavne autoritatívneho otca, analyzujeme komunikáciu detí a uvažujeme, ako bude vyzeráť ich budúcnosť, keď vyrastajú len vo svete Petrovej predstavy ideálnej rodiny a iný život nepoznajú. „On mal na výber a mohol sa rozhodnúť. Dajme tomu, že aj jeho manželka Simona, hoci by som povedala, že on rozhodol aj za ňu. Ona ale zažila aj iný život. Ja si myslím, že deti by tú šancu mali tiež mať a tiež by sa mali rozhodnúť a zažiť niečo iné ako taký život, aký majú, a ktorý si nemohli vybrať. Nikoho neodsudzujem za to, ako žije, ale tie deti nedostali na výber,“ vyjadruje sa Eva Tomanová.

Nijaké z detí sa vo filme nesťažuje. Keď sa režisérka pýta najstarších chlapcov, ako vidia svoj budúci život tvrdia, že by chceli asi žiť ako ich otec. Predstava o manželke? „...jako maminka.“ Ich vlastný vnútorný rodinný život láka a desí zároveň. Sú rozhodnutí žiť len pre rodinu. Najstaršia dcéra Doroška, priznáva, že by mohla ísť študovať, alebo sa niečomu naplno venovať, ako napríklad hre na klavír, ale nevidí v tom zmysel. Chce mať deti a starať sa o ne, tak to skrátka teraz cíti.

Prvá celovečerná snímka Evy Tomanovej sa teší veľkému úspechu nielen v Čechách, ale aj na svetových festivaloch. Najväčším úspechom je jednoznačne zaradenie do súťaže debutov na prestížnom amsterdamskom festivale dokumentárnych filmov – IDFA. „Dostať sa na IDFA nie je vôbec jednoduché a byť medzi pätnástimi vybranými debutmi z celého sveta pre nás bola veľká česť, obzvlášť, keď je festival považovaný za

najprestížnejšiu dokumentárnu prehliadku sveta a niekedy sa aj hovorí, že ide o dokumentárnych Oscarov,“ hovorí producent Jiří Konečný.

Názor na život rodiny Mlčochovcov si môžete ísť urobiť do kina aj vy. Asociácia slovenských filmových klubov ho predstavila na MFF Febiofest a od 4. júna sa dostáva do distribúcie po celom Slovensku.

O režisérke

Eva Tomanová

Eva Tomanová začala svoju cestu k režisérskemu povolaniu postupne. Od elévskych rokov pri štúdiu, prešla do relácie *Na vlastní oči*, kde pod vedením ostrieľaných žurnalistov a režisérov natočila 130 reportáží, vo vrcholnom období relácie už ako vedúci reportér a režisér. Rozhodnutie, či bude preferovať viac žurnalistickú alebo režijnú tvorbu, jej umožnilo krátke pôsobenie v pozícii šéfa publicistiky TV Barrandov. Rozhodla sa pre réžiu. Pod záštitou Fera Feniča vytvára do cyklu *České milování* prvé ucelené televízne dokumenty, v spoločnosti zvučných mien českej filmovej a televíznej réžie. Získané znalosti prenáša do Českej televízie. Natáča dokument *Ve Stínu Lebek*, obľúbený na outdoorových festivaloch, dokument *Škola chodí za dětmi*, portréty do relácie *Pološero*, a občas si odskočí k svojej pôvodnej profesii do relácie *Reportéři ČT*. Česká televízia jej dáva dôveru, a tak vzniká jej celovečerný debut „*Stále spolu*“. Ta sa vypláca, v produkčnej spoločnosti Endorfilm a za podpory DOK.inkubátora a Státního fondu kinematografie, vzniká dokument, ktorý je vybraný do súťaže na festivale IDFA a získava aj spolu s ďalšími dvoma snímkami nomináciu na najlepší film. Hoci dokument s úspechom obchádza festivaly, dosahuje vysoké divácke hodnotenia a je aj priaznivo vnímaný filmovými profesionálmi, Eva Tomanová vôbec nepoľavuje v práci a súbežne pripravuje ďalší dokument s pracovným názvom „*Virus*“. Má neopozeraný a filmový prístup k látke, civilné videnie sveta, schopnosť pre nezaujaté zobrazenie, a v jej práci je vidieť filmovosť, ktorú dnes v dokumentoch často ubíja žurnalistika a publicistika.

Informácie o filme **STÁLE SPOLU** - distribučný list a presskit, nájdete na www.asfk.sk / Foto, trailer, plagát a ďalšie materiály na stiahnutie na <http://www.asfk.capsa.cz/>. Heslo a login Vám na vyžiadanie pošleme e-mailom.